

LEPŠA KRAJEVNA SKUPNOST VIČ

Še pet let do dokončne izgradnje

»Če primerjam letošnji plan krajevnne skupnosti Vič in njegovo uresničitev,« je zastavil pogovor predsednik sveta KS Vič Jože Orešnik »smo bili stvarni načrtovalci. Nekaterne komunalne dobrine smo pridobili z našo stanovanjsko sosesko. Ta je z dvema novima objektoma in okrog stotimi stanovanji pripomogla, da smo v okrog petnajstih letih zaključili z izgradnjo soseske VS/6 in v njej dobili tudi vse pripadajoče komunalne objekte, kot so voda, elektrika in kanalizacija. Za dokončno ureditev krajevnne skupnosti nam ostaja še nekaj neasfaltiranih cest in pločnikov. Letos smo tako asfaltirali Gabrškovo ulico, Viško naselje, ter del Pokljukarjeve ceste. Dokončno smo uredili tudi igrišče pri osnovni šoli in s tem dosegli, da služi vsem krajanom.«

Kolikšen je bil pri tem prispevek krajanov?

»Vsak krajan je moral prispevati po 5.000 dinarjev za asfaltiranje ulic. Trije, štirje občani niso prispevali, ker smo se dogovorili, da bomo najprej dokončno uredili ob njihovih zgradbah igrišče in ograje ob njem, potem pa bodo tudi oni dali svoj prispevek.«

Omenili ste igrišči, pomeni to, da je naselje dokončno urejeno in opremljeno tudi s primernimi igrali za otroke?

»V gradnji je še zgradba s številčno oznako B - 23. Ko bo ta dograjena in vseljena, bomo tudi v celoti opremlili igrišča z igrali. Izračunali smo, da bo to nekako 1982. leta.«

Je javna razsvetljava v KS Vič zadovoljiva?

»Prihodnje leto bomo uredili javno razsvetlavo še na Pokljukarjevi cesti. To smo planirali že za letošnje leto, pa je uresničitev izpadla zaradi rušenja objekta ob tej cesti.«

Tako je bil uresničen komunalno del letošnjega plana KS. So v njem ostale še neuresničene planske postavke?

Jože Orešnik

»So. Za nekaj časa imamo v planu pridobitev prostorov za delovanje delegatskega sistema in za službe krajevnne skupnosti, in večji potrošniški center za pet tisoč prebivalcev.«

Letos je bil sprejet tudi urbanistični načrt za naselje »Na grbi« in smatramo, da bo šel prihodnje leto v gradnjo. V njem bo tudi otroški vrtec za 250 otrok. Vanj naj bi prvič vstopili 1983. leta. S tem bomo naše krajanke rešili mnogih nevšečnosti. Če nam bo resnično uspelo pridobiti vse te objekte, bo 1985. leta v celoti izgrajeno naše naselje.«

Ste o tem govorili tudi na zadnjih sejah vašega sveta?

»Precejšnjo pozornost smo posvetili predvsem delu delegacij v naši krajevni skupnosti. S temeljno delegacijo za zbor krajevnne skupnosti občinske skupščine smo kar zadovoljni. Ocenjujemo pa, da so premalo delavne delegacije za samoupravne interesne skupnosti, kljub temu, da pričakujemo v naslednjem srednjeročnem obdobju štiri nove učilnice pri šoli, novi otroški vrtec in vzpostavitev novih razmerij v stanovanjskem gospodarstvu. Prav slednjemu smo namenili tudi precejšen del razprav.«

Bliža se novo leto. V kakšnem vzdušju ga pričivljate v KS Vič?

»Novoletni čas obeležujeta dve pomembnejši akciji. Na srečanju zberemo

vse starejše občane, v osnovno šolo pa pride nekajkrat na obisk tudi dedek Mraz.

Obe prireditvi pa zlijeta v pripravi svet krajevnne skupnosti, osnovno šolo ter krajevno organizacijo rdečega križa in društvo prijateljev mladine. Omenjali ste sodelovanje z osnovno šolo.

»Lahko rečem, da krajevna skupnost in osnovna šola plodno sodelujeta. Obojestransko skušamo ustreči potrebam in željam. Razumljivo je, da mi največkrat »priskočimo« na pomoč z denarjem, šola oziroma šolarji pa z najrazličnejšimi slovesnimi in tekmovalnimi prireditvami. Opozoril pa bi še na novost v sodelovanju. Naši krajanke se lahko tedensko v šolski telodarnici na rekreacijskih urah naučijo novih telesnih spretnosti in moči. Na sestanke in prireditve, ki jih organiziramo v šolskih prostorih, pa menim, da ni potrebno opozarjati.«

Sneg vas je verjetno presenetil tudi v KS Vič. Ste zadovoljni s čiščenjem snega?

»Na javnih površinah je Komunalno podjetje prvič z nekoliko zamude, drugič pa hitro in učinkovito odstranilo snežne ovire. Na ostalih površinah pa skrbijo za čiščenje predvsem hišniki posameznih večjih stanovanjskih zgradb. Lahko rečem, da nisem naletel na površine, ki ne bi bile očiščene.«

Kaj ste vnesli v dokumente o srednjeročnem planu 1981-1985?

»Najprej naj rečem, da smo se z našim planom vključili v plan občine Ljubljana Vič Rudnik. Do 1985. leta naj bi dobili po potrdilu in sprejemu na vseh organih in skupščini KS prizidek s štirimi učilnicami pri osnovni šoli, VVZ za 250 otrok, izgradnjo soseske Na grbi s 178 stanovanjskimi enotami, potrošniški center in prostore za delo KS. Manjše zadeve bomo reševali sproti.«

STANE JESENOVEC

22. DECEMBRA

Praznično na viški gimnaziji

Na gimnaziji Vič imajo sedaj pouk obrambe in zaščite v prvem (usmerjenem) in drugem letniku. Že peto leto seznanja s temi znanji dijake in dijakinje Ivan Kikelj. V teh letih za izvajanje tega pouka niso imeli primernih pogojev. Njihov kabinet je bil skromno opremljen, o obrambi in zaščiti ter orožjih pa so več pripovedovali, kot praktično preizkušali.

Prav kmalu, točneje za 22. december dan Jugoslovanske ljudske armade, se bodo na viški gimnaziji otresli teh neugodnosti. Že sedaj so z denarjem republiške izobraževalne skupnosti in gimnazije pridobili 26 filmov z vojaško tematiko, šest skupin diapozitivov za uporabo pri pouku obrambe in zaščite, večje število grafolij, makete letal, tanka in še nekatera prepotrebna učila.

S tem bo postal pouk obrambe in zaščite bolj zanimiv, bolj praktičen in vsakor predvsem bolj vabljen za vse dijake in dijakinje 1. in 2. letnika gimnazije Vič. O tem pa so spregovorili tudi sami v pričujoči anketi.

Jure Janežič 2. a. Trenutno spoznavamo pri pouku obrambe in zaščite predvsem orožje po posameznih skupinah. Komaj čakamo, da se bomo zbirali v posebnem kabinetu, saj bo le tam mogoče pripravljeno in hitro opravljati najrazličnejše naloge z orožjem. Dosedaj smo

spoznali ročni metalec bomb, puškomi-traljez, različna protitankovska sredstva. Če bo delo v kabinetu močno obogatilo izpeljavo učnih ur pri obrambi in zaščiti, pa moram reči, da je tovariš Ivan Kikelj že sedaj skušal s filmi, diapozitivi in grafolijami čim bolj približati dijakom to zahtevno snov.

Tamara Korbar 2.a Ljubo mi je, da se tudi dekleta spoznavajo z orožjem in vojaškimi veščinami. Prav z veseljem sem razstavljala in sestavljala orožje. To še toliko bolj, ker vem, da se bom kasneje redkeje srečevala z njim kot kolegi. Mislim, da bi morali dekleta le intenzivneje vključiti v sistem splošne ljudske obrambe, ker bo prav na nas verjetno v primeru napada velika odgovornost. Žal ugotavljam, da na naši gimnaziji premalo vemo o možnostih vključevanja dijakov in dijakin v prostovoljne enote teritorialne obrambe. Lani smo bili opazovalci akcije

NNP 79, letos pa pričakujemo, da bomo na primeren način tudi vključeni v njeno izvedbo.

Jelka Baumkirher 2.a Lani smo kot dijaki 1. letnika doživeli prav zanimiv orientacijski pohod. Na njem smo med drugim streljali, reševali naloge iz orientacije, nudili prvo medicinsko pomoč, skratka obnavljali znanja, ki smo jih med letom dobili pri pouku obrambe in zaščite. Mislim, da bi morali razširiti aktivnost na tem področju. Predvsem bi bilo že čas, da bi vzpostavili tesnejši stik z eno od enot JLA v Ljubljani. Šele takrat bi resnično spoznali življenje v JLA in seveda tudi prišli do spoznanja, kako se lahko v oboroženih silah vključimo tudi mi, ki dopolnjujemo 16, 17 let.

Matej Krumberger 1.a V 1. letnikih smo sedaj spoznali osnovne vojaške doktrine, prav sedaj pa se srečujemo s puško M.-48. Ko smo zvedeli, da bomo dobili na gimnaziji primerno kabinetno učilnico za obrambo in zaščito, je takoj poraslo zanimanje za obrambni krožek in za strelsko sekcijo. To je povsem razumljivo, saj golo pripovedovanje ni nikdar toliko privlačno, kot dejansko usposabljanje. Tega pa bo v novem kabinetu prav gotovo zadosti, zato tudi vključenih v krožek ne bo manjkalo. Tudi jaz razmišljam, da bi se priključil temu krožku.

Ob tem pa bi bilo zanimivo doseči to, da bi naš obrambni krožek postal tudi del mladinske pohodne enote, ki dela pri OK ZSMS Ljubljana Vič Rudnik. Mladi na gimnaziji premalo vemo o tej enoti.

Irena Ižanc, 1. a Na gimnazijo Vič sem prišla z osnovne šole Trnovo. Tam smo imeli ob 22. decembru dnevu JLA običajno orientacijski pohod. Zvedela sem, da bomo imeli na gimnaziji poleg otvoritve kabineta tudi razstavo o delu in življenju v enotah v JLA. Prav je, da mladi gimnazijci spoznajo to zanimivo življenje. Želimo pa si tudi ogleda najsodobnejšega orožja, ki ga imajo naše enote.

Jure Kadunc, 1. a 22. december za mlado generacijo ni le zgodovinskega pomena, ampak predvsem srečanje s sedanjim razvojem naših oboroženih sil. Tega spoznanja pa si predvsem mladi močno želimo. Zakaj? Ker hočemo spoznati najširše možnosti delovanja v primeru napada na našo domovino. Pa ne le mi, saj ugotavljam tu na šoli, pa tudi v naši stanovanjski zgradbi, da je splošna ljudska obramba in samozaščita res sestavni del življenja in dela naših delovnih ljudi in občanov. To pa mora biti. In, ker je tako, je 22. december naš skupen praznik.

STANE JESENOVEC

Jure Janežič

Tamara Korbar

Jelka Baumkirher

Matej Krumberger

Irena Ižanc

Jure Kadunc